3. Про введення воєнного стану в Україні. Указ Президента України, 24.02.2022 р. №64/2022, База даних «Законодавство України», URL: http://surl.li/bqxpg. (дата звернення 10.01.2023).
4. Про затвердження Державної цільової соціальної програми «Молодь України» на 2021-2025 роки та внесення змін до деяких актів Кабінету Міністрів України: Постанова Кабінету Міністрів України від 02.06.2021 р. №579. Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України. URL: http://surl.li/cnatw. (дата звернення 10.01.2023).
5. Проєкт Плану відновлення України. Матеріали робочої групи «Молодь та спорт». Національна рада з відновлення України від наслідків війни. Липень 2022 року. 1-13 URL: http://surl.li/ehliy. (дата звернення 10.01.2023).
6. Стасюк, Ю.М. Формування економічної культури молодого фахівця. *Особистість у просторі культури*: Матеріали Всеукраїнського науково-практичного симпозіуму. 2009. С. 100-102.
7. Aldjic, K., & Farrell, W. Work and Espoused National Cultural Values of Generation Z in Austria. *European Journal of Management Issues*. 2022, 30(2), P. 100-115. https://doi.org/10.15421/192210.
8. Sardak, S., Shymanska, K., Girman, A., Krupskyi, O. International youth migration: features, tendencies, regulation prospects. *Journal of Geology, Geography and Geoecology*. 2021, 30(2), P. 365-378. https://doi.org/10.15421/112133.

Канд. психол. наук Крупський О. П., Левенець А. В.
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ОСОБЛИВОСТІ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ В НЕПРИБУТКОВИХ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ НА ПРИКЛАДІ ГО «ДУЇТ»

За даними Міністерства юстиції України [5], станом на 1 лютого 2022 року, зареєстровано більше 125 тисяч неприбуткових громадських організацій (НГО) в Україні. Однак багато з них можуть бути неактивними або не функціонувати взагалі. Але тенденція збільшення кількості чітко простежується на графіку (рис. 1).

Як бачимо, неприбутковий сектор в Україні знаходиться в стані активного розвитку, і кількість НГО зростає з кожним роком. Також варто зазначити, що різноманітність цих організацій дуже велика, від благодійних організацій до професійних спілок і громадських об'єднань.

Тему неприбуткових організацій досліджували такі вчені як Гілета О.П. [1], Дуднєва Ю.Е. із колегами [3], Гудзь П.В. та Скоробогата Ю.Р [2], М. Ботс [7] та інші. Прийняття управлінських рішень в неприбуткових громадських організаціях України може мати свої особливості, порівняно з прийняттям рішень в

комерційних організаціях. Ось декілька можливих особливостей, та управлінські рішення прийняті громадською організацією «Дуїт» [6]:

1. Демократичний процес прийняття рішень. Більшість неприбуткових громадських організацій в Україні мають демократичну структуру управління. Це може затягнути процес прийняття рішення, але забезпечує більшу легітимність управління. В ГО «Дуїт», наприклад, рішення приймаються за рахунок високого рівня довіри між учасниками.

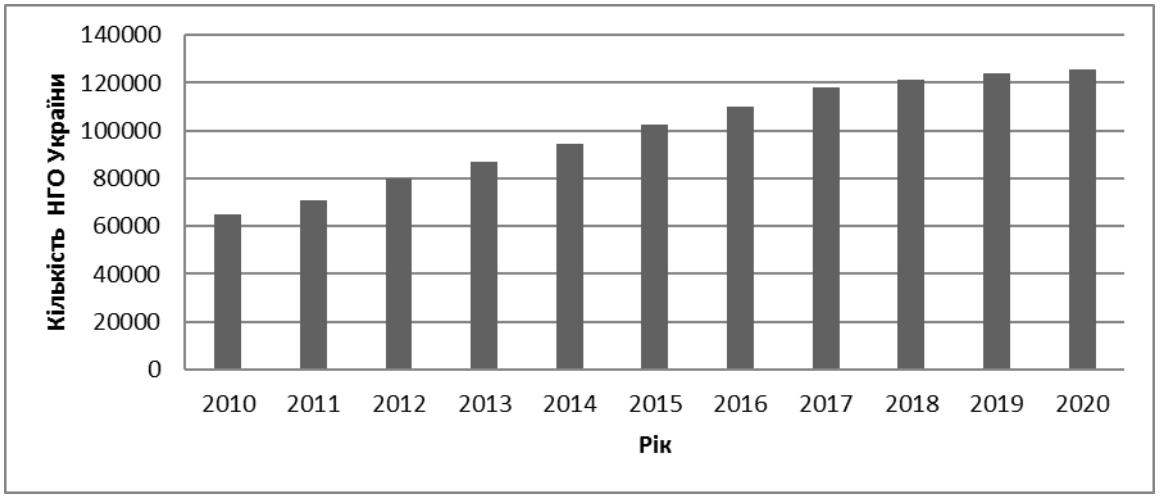

Рис. 1. Зміна кількості НГО в Україні за офіційними даними Міністерства юстиції України за період з 2012-2022 роки

Джерело: складено авторами на основі [5]

2. Обмежені фінансові ресурси. Більшість неприбуткових громадських організацій в Україні працюють на благодійних внесках, дотаціях та грантах, що може призвести до обмеження фінансових ресурсів для прийняття рішень. Для залучення інвесторів ГО «Дуїт» використовує рекламу в соцмережах.

3. Соціально орієнтована мета. Більшість неприбуткових громадських організацій націлені на розв'язання соціальних проблем, а не на максимізацію прибутку. Наприклад метою ГО «Дуїт» є розвиток творчого потенціалу української молоді. Це може вимагати зміни пріоритетів та довгострокового планування у прийнятті управлінських рішень.

4. Залучення волонтерів. Більшість неприбуткових громадських організацій в Україні залучають волонтерів, що може вплинути на прийняття управлінських рішень. Наприклад, ГО «Дуїт», залежно від доступності волонтерів, може бути

змушена змінювати графіки роботи. Для систематизації даних про учасників ГО використовує реєстрацію через онлайн форми.

5. Роль держави. Уряд може надавати дотації та гранти, встановлювати регуляторні вимоги та контролювати діяльність організацій. Це може вплинути на прийняття управлінських рішень. ГО «Дуїт», наприклад, взаємодіє з державними ВНЗ з метою залучення нових учасників.

6. Конкуренція між НГО. Україна має значну кількість неприбуткових організацій, що може створювати конкуренцію між ними. Організації можуть бути змушені змінювати свою стратегію та приймати рішення, щоб забезпечити своє місце на ринку. ГО «Дуїт», з метою збереження конкурентоспроможності, будує свою стратегію на регулярному проведенні нових заходів та постійному залученні нових учасників, що дозволяє підтримувати ініціативність. Взагалі ГО дуже складно конкурувати з іншими без відповідної етичної складової [4].

Узагальнюючи, неприбуткові громадські організації в Україні мають свої особливості у прийнятті управлінських рішень, пов'язаних з демократичним процесом, обмеженими фінансовими ресурсами, соціально орієнтованою метою, залученням волонтерів, роллю держави та конкуренцією між НГО. Для підвищення ефективності управління та досягнення мети, неприбуткові громадські організації можуть використовувати різноманітні інструменти, такі як планування та моніторинг діяльності, впровадження ефективної системи управління проєктами, розвиток мережевих зв'язків та співпраці з іншими організаціями, залучення волонтерів та використання інноваційних технологій.

Список використаних джерел:

1. Гілета О.П. До питання критеріїв ефективності неприбуткових організацій. *Методологія, теорія та практика соціологічного аналізу сучасного суспільства*. 2009. № 15. С. 245-259.
2. Гудзь П.В., Скоробогата Ю.Р. Оцінювання ефективності діяльності некомерційних організацій. *Академічний огляд*. 2014. № 1. С. 56-63.
3. Дуднєва Ю.Е., Обидєннова Т.С., Васильєва М.О. Особливості менеджменту некомерційних організацій. *Modern Economics*. 2020. № 21(2020). С. 84-88. https://doi.org/10.31521/modecon.V21(2020)-13.
4. Крупський О.П. Культура в організації: роль менеджера в забезпеченні збалансованиго підходу. *Вісник Одеського національного університету. Серія: Економіка*. 2014. Т. 19, Вип 3(3). С. 63-67.

5. Міністерства юстиції України. Офіційний сайт. URL: https://minjust.gov.ua/. (дата звернення 25.02.2023)
6. Сторінка ГО «Дуїт» в Facebook. https://www.facebook.com/NGO.Do.it/
7. Botts, M.M. Dynamic managerial capabilities: lessons from non-profits in highly dynamic environments. *European Journal of Management Issues*. 2017. Vol. 25(1). 24-29. https://doi.org/10.15421/191704.

Михайловський Є. Д., Гордєєва-Герасимова Л. Ю.
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

СУЧАСНИЙ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИЙ МЕХАНІЗМИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА

На сучасному етапі розвитку соціально-економічних відносин стрімкий економічний розвиток не можливий без використання сформованого інноваційного науково-технічного потенціалу, впливу інституційних чинників технологічного прогресу, а також значної державної підтримки побудови та впровадження підприємницьких інноваційних мереж [3; 4]. Досвід промислово розвинутих країн підтверджує, що конкурентоспроможність, передові позиції на світовому ринку для будь-якого суб'єкта підприємницької діяльності можна здобути тільки при умові наявності міцного інноваційного потенціалу. Зрозуміло, що в таких умовах стратегічне значення в забезпеченні конкурентного вітчизняного виробництва набуває формування та впровадження його інноваційного потенціалу.

Отже основним напрямом розробки стратегії активізації інноваційно-інвестиційного розвитку є збільшення темпів організації інноваційно-інвестиційної діяльності в перспективі, для чого необхідно:

1. Побудова дієвого організаційного механізму стратегування, який окреслює поєднання стратегічних цілей та засобів їх реалізації в процесі управління підприємством з метою його інноваційно-інвестиційного розвитку на довгострокову перспективу.

2. Впровадження базисних функцій стратегування для стимулювання інноваційного прискорення.

3. Використання такого адміністративного стилю управління, при якому поєднуються процеси контролю за виконанням правил та вимог та адміністрування,